

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۱/۲۹

داکتر مصطفی آریامل

افغانستان

در خط سرنوشت ساز رسیده است!

اعتراف می نمایم که من در سیاست چندان وارد نیستم اما سالها بازی های سیاسی را دیده ام و می توانم تا اندازه ای پشت ورق را بخوانم.

تحركات جاري براي صلح در افغانستان بايد از دیدگاه آگاهان سیاست حلاجی گردد.

چیزیکه مرا به دلهره انداخت نکات ذیل اند:

در مذاکرات بین زلمی خلیل زاد و طرف طالبان، نماینده افغانستان غائب است و چنین معنی می دهد که در حقیقت امریکا با پاکستان داخل مذاکره است زیرا ISI مطلق العنانی سر طالبان می چرخاند و باید خواسته های پاکستان را برآورده سازند. طالبان بدون اجازه ISI حتی آب خورده نمی تواند. این يك باخت نهایت هوشدار دهنده برای افغانستان و گول اول توسط طالبان است.

• اصرار طالبان برای حذف انتخابات ریاست جمهوری در سال آینده اینست که تا يك حکومت موقت دست و پاچه و کاملاً غیر آماده جاگزین آن شده آب را خت و ماهی بگیرند.

حکومت به هیچ صورت انتخابات آینده را قربانی نکند.

• در طول تاریخ سیاسی دو نیم قرن اخیر، افغانستان در همه مصاف ها موفق بدر آمده اما در میز مذاکره بازنده بوده است.

از تکرار شدن تاریخ سخت هراس دارم.

• حکومت موجوده ظرفیت سیاسی لازم ندارد.

که با سیاستمداران کار کشته پاکستان یعنی انگلیس چوچه چنه بزند چنانچه در هفده سال اخیر هیچ نم را بدست ندادند و بیست بار زیارت اسلام آباد توسط کرزی و مساعی سیاسی اشرف غنی هیچ دست آوردی نداشت جز وقت کماهی کردن توسط جناح پاکستان تا طالبان نو جذب شده را آماده و تجهیز کنند.

• نزد زلمی خلیل زاد منافع ایالات متحده مقدم تر است و در آنجا رشد کرده و به مقام های بلند پایه رسیده است و شاید هوای چوکی وزارت خارجه نیز در سرش جولان می زند.

- آزموده را باز آزمودن خطا است؛ آقای خلیلزاد در کنفرانس برلین سنگ تهداب را کج گذاشت و شاه سابق اعلیحضرت محمد ظاهرشاه را از اشتراك در پروسه احیای مجدد وطن عزیز حذف نمود در حالی که ملت به انتظار او نشسته بود.
- چند روز قبل خبری نشر شد که امریکا اعتراف کرده است که طالبان را شکست داده نمی تواند.
- در آن خبر اهداف دیگری مستور است و با زبان دیپلوماتیک اداء شده است.

هدف عمده آن پیغام به رئیس جمهور اشرف غنی اینست که ما شکست خوردیم میدان را رها می کنیم و شما می دانید و پاکستان و طالبان.

گویا خبر فوق طرف افغانستان را وادار می سازد که در مذاکرات، به مطالبات طالبان گردن نهد و در همین جا هیولای پرتگاه نمایان می شود.

- مذاکرات جاری، مذاکرات برلین برای صلح راتداعی می کند.

همه آگاه اند که در رأی گیری برای انتخاب رئیس جمهور مؤقت، استاد عبدالستار سیرت یازده رأی و حامد کرزی دو رأی گرفته گرفته بود.

از نظر پرنسپ دیموکراسی، جناب ستار سیرت برنده قاطع بود.

اما ایالات متحده، آقای حامد کرزی را بر همه تحمیل کرد و خلاف همه موازین دیموکراتیک امریکایی معظم عمل نمود و از دیدگاه و منافع خود، بازنده را برنده ساخت.

امریکا نصیحت ناب "چیزیکه که به خود می پسندی به دیگران نیز بپسند" را کاملاً زیر پا کرد.

چیزیکه از کنفرانس برلین نصیب وطن شد عبارت از قبضه کردن همه پست های کلیدی و اقتصادی توسط شورای نظار، و به شاخی باد کردن بیت المال و کمک های هنگفت ناتو و بانک ها در دوران ابوالفساد حامد کرزی بود.

حالاً که وطن ما در فساد غرق است در سر دهنه جوی حامد کرزی نشسته بود و فساد همه جا را فرا گرفت.

شاعر شیرین سخنی فرموده است:

اگر از باغ رعیت ملک خورد سیبی برآوردن غلامان او درخت از بیخ

- ظهور مثلث خبیث پاکستان، ایران و روسیه بر ضد افغانستان و امریکا، خبر نحس دیگری است که به احتمال تقسیم وطن به جنوب و حق پاکستان، وسط هرات و هزاره جات از آن ایران و شمال روزی روسیه فدراتیف.

می ترسم مبدا روزهای بسیار دشوار دیگری پیش رو باشد.

امریکا و ناتو ماهیت و هدف آن اتحاد خبیث را درک کرده و سعی خواهد از منجلااب فعلی فرار کند تا مباد در منجلااب بسیار عمیق دیگری گیر آید.

امیدوارم آنچه عرضه کردم مرا منفي گرا معرفی نکند. **خداوند خیر را پیش کند.**

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نوشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمائی شوند!